

lut Forsatning til et konstitutionelt Monarki, dette konstitutionelle Monarki, da maatte sege tilsvarende Former, og det har det ogsaa gjort, der er slet stor Fremgang i mange Retninger. Men man vil dog indrømme mig, at der har fundet en Stilstand Sted paa det kirkelige Gebet, en forunderlig Tilstand, Noget, som aldeles strider mod Grundloven. Er det overensstemmende med Grundlovens Mand, at man her oppe i Kontorerne sidder og bestemmer, at den og den Kandidat passer til den Menighed? Er det ikke mere naturligt, at Menigheden selv vælger eller i det Mindste har en stærk Indflydelse paa Valget af den, der skal være dens Sjælsørger? Dette skulde jeg dog tro vilde stemme mere overens med Grundloven. Jeg vil derfor for min Part til 3die Behandling stille et Ændringsforslag, som jeg meget godt veed falder igjennem, fordi Ministeren ikke vil modtage det, og det skal gaa ud paa, at, naar en Del af en Menighed har samlet sig om en theologisk Kandidat, der har aflagt de nødvendige Prøver, skal han kunne ordineres, og at Kirken skal indrømmes denne Frimægtighed til Benyttelse. Jeg veed godt, at det ikke gaar igjennem, men ikke desto mindre vil jeg fremkomme med det, idet jeg vil sige afklarat, som Ordføreren sagde, at jeg vil afvente bedre Tider. Naar jeg benytter mig af dette Udtryk „bedre Tider“, vil jeg dog bede, at det ikke maa blive misforstaaet; naar jeg siger: bedre Tider, saa mener jeg slet ikke dermed, at jeg tænker paa en anden Minister. Ivertimod, jeg er forvisset om, at den ærede Minister, multigvis, naar nogen Tid er gaaet, og han overbeviser sig om den store Trang, der er, aldeles vil emancipere sig fra den Indflydelse, som har gjort sig gjældende gennem Kirkekommissionen, og at han netop vil være den Mand, som kan løse dette vanskelige Spørgsmaal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg tror just ikke, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Hoyer Møller), kunde være ret tilfreds med den Understøttelse, han fik af den ærede sidste Taler, thi dennes Udtalelser synes paa en temmelig utvetydig Maade at vise,

hvad man dog egentlig har villet lægge ind i Bestemmelsen i Slutningen af §. 5. Den ærede sidste Taler udtalte sig aabent og uforbeholdent i denne Henseende, og det viste sig da, at den lille Slutningsbestemmelse voxede betydelig op og kom til at omfatte saa at sige hele Valgmenighedsloven og var nærved at tage Embedsbesættelsesloven for Præsteskaldene med. Smidlertid var det dog ikke dette, der foranledigede mig til at tage Ordet nu. Men medens jeg allerede forud maatte beklage ikke at have været tilstede, da det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds holdt sit Foredrag, om hvilket den ærede Ordfører bemærkede, at det havde været saa overbevisende med Hensyn til det Spørgsmaal, som navnlig her har været behandlet, skjøndt jeg har Mistillid til, at det vilde have udøvet nogen væsentlig Indflydelse paa min Erkjendelse af denne Sag, saa maa jeg sige, at jeg efter hvad jeg nu har hørt siden af Forhandlingerne, er kommen til end mere at beklage, ikke at have hørt dette Foredrag, forsaavidt det maatte forholde sig saaledes, at den ærede Taler skulde have benyttet Leiligheden til at udtale, at der skal findes en Menighed, hvor samtlige Menighedsmedlemmer ere Sognebaandsløsere paa En nær, som oveniud ikke gaar i Kirke. Er dette Tilfældet, beklager jeg høiligt, at den ærede Rigsdagemand har fremsat det her. Betynderligt er det, at ikke disse samtlige Menighedsmedlemmer have sat sig i Bevægelse for at bringe denne Sag til Ministeriets Kundskab, og hvis det Betynderlige virkelig er Tilfældet, at en saadan Situation overhovedet skulde være tilstede og ikke bragt til Ministeriets Kundskab, saa tilstaar jeg, at jeg i høj Grad vilde have foretrukket, at den ærede Rigsdagemand, hvor ubehageligt dette iøvrigt kunde være for ham, havde henvendt sig til Ministeriet mundtlig eller skriftlig desangaaende, for at det kunde blive gjort til Gjenstand for Undersøgelse, i Stedet for at udtale det her. Det ærede Medlem maatte være fuldt forvisset om, at der da fra Ministeriets Side vilde være truffet alvorlige Forholdsregler i saa Henseende. Jeg tror ikke, at han har nogen Grund til at betvivle mine Ord, naar jeg bestemt udtaler, at, hvis en saadan